

2. a og b. Forslag til 2 Konventioner om *tvungen Invalideforsikring*, hver for samme Omraade som under 1).

3. a og b. Forslag til 2 Konventioner om *tvungen Efterladteforsikring*, ligeledes hver gældende for samme Omraade som de ovennævnte.

Bestemmelserne i de særlig for Landbruget gældende Konventionsforslag er i det væsentlige identiske med Bestemmelserne i Konventionsforslagene for de andre Erhvervsomraader, idet Vedtagelse af særlige Konventionsforslag for Landbruget kun er begrundet med, at den nuværende nationale Lovgivning i mange Lande vil forhindre vedkommende Lande i at ratificere Konventioner, der ogsaa omfatter Landbruget, medens Konventionsforslagene iøvrigt tilsigter at give Landbrugets Arbejdere ganske den samme Beskyttelse som andre Arbejdere.

Alle Konventionsforslagene er iøvrigt opbygget efter ganske samme System, saaledes at de almindelige Bestemmelser om Forsikringens nærmere Ordning og Gennemførelse er ens i de forskellige Forslag, men naturligvis med de Afvigelser, der følger af de forskellige Forsikringsarter.

Konventionsforslagene forpligter de Stater, der ratificerer, til at oprette eller opretholde et *tvungent Forsikringssystem*, indrettet efter de i Konventionsforslagene nærmere angivne Principer, hvoraf skal fremhæves:

- at de forsikrede og deres *Arbejdsgivere* skal yde *Bidrag* til Forsikringen, dog at Arbejdsgivere i de Lande, hvis Forsikringssystem ikke er begrænset til Arbejdere eller Funktionærer, kan fritages for Bidragspligt,
- at der skal ydes offentlige Tilskud til Forsikringen,
- at Forsikringen skal administreres gennem særlige Institutioner, der ikke maa have erhvervmæssigt Formaal,
- at udenlandske Arbejdere skal have Adgang til Forsikringen paa samme Vilkaar som Landets egne Statsborgere,
- at forsikrede, der udgaar af Forsikringen uden at opnaa Ret til en Ydelse, der modsvarer de indbetalte Bidrag, skal have Krav paa en vis Andel af de indbetalte Bidrag,
- at Retten til Rente fortabes i Tilfælde af Misbrug af Forsikringen, ligesom det kan fastsættes, at Retten til Rente skal være undergivet visse Værdighedsbetingelser, og endelig
- at Renterne skal ydes med et bestemt Beløb, enten med en vis Procentdel af den forsikredes Løn eller med et Beløb, der fastsættes i Forhold til de indbetalte Bidrag.

Som ovenfor omtalt indeholder Konventionsforslagene tillige Bestemmelser om *vederlagsfri* Systemer. Disse Bestemmelser fastsætter, at i de Medlemsstater, der ikke paa det Tidspunkt, da Konventionen første Gang træder i Kraft (d. v. s. 12 Mdr. efter at 2 Stater har ratificeret), har indført tvungen Forsikring, skal et gældende vederlagsfrit System betragtes som opfyldende Konventionens Krav, saafremt dette System paa de i Konventionen nærmere angivne Betingelser *garanterer en individuel Ret til Rente*. Denne Ret skal tilkomme enhver (naturligvis forudsat, at vedkommende iøvrigt opfylder Betingelserne for Adgang til Renten), hvis Indtægt ikke overstiger en i den nationale Lovgivning fastsat Grænse, og der skal fastsættes et vist Beløb, som ikke kommer i Betragtning ved Indtægtsberegningen (fradragsfri Beløb). Renten skal i de vederlagsfri Systemer være af en saadan Størrelse, at den i Forbindelse med den Indtægt, vedkommende har udover de fradragsfri Beløb, er tilstrækkelig til at dække Rentenydernes væsentligste Behov.